

Hangulatjelentések a nagyvárosból

Nemrég jelent meg Sárvári János erdőmérnök-író elbeszéléseit tartalmazó kötetetecske. De abogy a közmondás jelzi „kicsi a bors, de erős”. A kiadvány olvasójának igazi csemegét jelent. A rövid egypercesek az élet dolgairól szólnak. Érzelemvillanások néhány remekbe sikerült mondatba tekerve. Az objektív valóság sugarai pásztázzák az író intellektuális finomságokra fogékony gondolatait. A még követhető absztrakciók, a sokszor bravúrosra sikeredett jelzőpárok alkalmazása már igazi tehetségre vall. Mai, mondhatni gonosz világunkban – különösen akkor, ha a gonosz báránybőrbe bújva mutatja magát – amikor a jó és a rossz megkülönböztetése legalább olyan fontos, mint maga a vágy egy humánusabb célok vezérelte hétköznapi életre. Javaslom az olvasónak, hogy a befűtött téli szobában forgassa minél többet Sárvári János kötetét, és akkor rájön arra, amit az erdész lelkület már régen sejt, hogy a morális alapigazságok éppoly fontosak, mint a természet öserejébe vetett szilárd bit.

* * *

Búcsú a rénszarvastól

Ferdén nőtt bálványfák, poros törzsű platánok és elgyötört juharok alatt nézelődöm a városban. Napernyőkön akácvirág, a vasszékek támláján pereg a rozsdá. Sörbe néznek elfáradt rakodómunkások és gyereksétáltatásba belefásult anyák. A családfőnek – körötte füzérnyi gyerek – ünnep ez, a felmagasztosulás pillanata, ahogy enyhén spiccesen, furcsán szétterpesztett ujjakkal hadonászva a katonaelemlényeiről mesél.

A szemközti asztalra dobott újság címlapján angol pázsit, gondozott virágágyások között zabpelyhet eszik egy amerikai család. Lábuknál ragyogóra kefélt kutyák, macskák, az asztalnál ragyogóra kefélt emberek, kortalan bábuk a valószínűtlen díszlet előtt, egy betegesen erős fényű mesterséges Nap sugaraiban.

Ha majd elhajtjuk sörünkről a legyeket s az albértetünk ablakával szemközti tűzfal fölött tiszta fényével felragyog a vacsoracsillag, körberakjuk magunkat a jóléti társadalom kellékeivel, a lemezjátáson madárhangok szólnak négyszeres lassításban, egyre erősödve. Ha hátradőlünk a karosszékben és fiunk fejére téve a kezünket, céltudatos kérdésére, hogy mi az erdő, a szemközti park kopott fáit mutogatva elgondolkozhatunk.

Magyarázunk fontoskodva a képekönny állatfiguráit. – Látod négy lába van – mondjuk oktatólag – füvet eszik – gondolom. Azután vattacukortól és fagyalttól ragacsosan, makrancos léggömbökkel hadakozva az Állatkertbe indulunk, hogy szembe-süljünk az örökké vedlő, könnyező és a szűk ketrecében mind büdösebb állatvilággal.

– Nicsak a maci milyen szépen kér! Odaát jávorszarvast eszik, itt a saját piszkában ülve kiflivéget koldul.

– Ez a rénszarvas – magyarázod – a végtelen tundrák lakója. Adj neki perecet és cukorkát.

A rénszarvasok odajönnek a palánkhoz egész közel. Hatalmas a szemük. Minden koszos és ragad, csak a szemük fényes, tiszta és óriási.

– Miért ilyen szomorúak? – kérdezik a gyerekek.

– Nem szomorúak csak ilyen a szemük – mondod zavartan és továbbvonaszolod őket a majomház felé.

Sárvári János

Alkotói díj az ásothalmi Bedő Albert Erdészeti Szakiskolának

A hagyományoknak megfelelően Csongrád megyében a megyei augusztus 20-ai rendezvény Ópusztaszeren zajlott. A Csongrád megyei Közgyűlés 1992-ben alapította a Csongrád megyei Önkormányzat Alkotói Díját, amelyet a megye gazdasági, kulturális, tudományos és művészeti életében kimagasló eredményeket elérők kaphatnak meg. A díj átadására államalapító Szent István királyunkra emlékezve, augusztus 20-án kerül sor.

Ebben az esztendőben 4 magánszemély és 2 közösség részesült ebben a legnagyobb megyei kitüntetésben, ráadásul a díj létrehozása óta először ismertek el egy iskolai közösséget. Az ásothalmi Bedő Albert Erdészeti Szakiskola és Kollégium munkahelyi kollektívája nevében *Andrésiné dr. Ambrus Ildikó* vette át a díjat *dr. Frank József* elnöktől az iskolában folyó kimagasló oktató-nevelő munkáért, szakképzés és ellátás és az erdészeti hivatástudat alakításáért.

A díj átadásakor hangsúlyozták, hogy az évszázados iskola a megye egyik legrégebb szakképzési intézménye, amelynek beiskolázási körzete az egész Alföld. Az évszázados múlt és a sajátos képzési irány eredményeként a patinás intézmény beírta nevét a magyar erdészet történetébe. Az iskola az utóbbi években látványosan és töretlenül fejlődik. Kiemelkedő a nevelőtestület szakmai-pedagógiai tevékenysége. Túlmutat az oktatás-szakképzés mindennapi feladatainak végzésén a tantestület néhány tagjának az országos programkészítésben, illetve az erdésze-

ti, környezetvédelmi tudományos kutatásban való részvétele. A tantestület 6 tagja részesült az utóbbi időben oktatói, természetvédelmi és vadászati tevékenységéért kitüntetésben. A nevelőtestület erőfeszítései mellett elismerésre méltó a technikai és fizikai dolgozók felemelt közreműködése is.

Pápai Gábor

Ismét zakatol a kisvasút

Tízévnnyi szünet után szombaton 11 órától ismét szállítja a kirándulókat a kisvasút a Börzsöny védett erdein keresztül. A kisvasút felújítása idén márciusban kezdődött el. A hét kilométeres szakasz teljes átalakuláson ment keresztül: nemcsak a mozdonyokat és vasúti kocsikat újították fel, de kicserélték a síneket, a talpfákat, felújították a hidakat, sőt az állomásépületeket is.

A védett területek természeti kincsei megközelítésének legkörnyezetkímélőbb eszköze a kisvasút, hiszen egy mozdonyal vontatott szerelvény akár 20–30 személygépkocsi környezetkárosító, zavaró hatását is kiválthatja, a kirándulók pedig egy csodálatos élmennyel térhetnek haza. Reményeink szerint a jövőben folytatódni fog a felújítás és újabb szakaszok nyílnak majd meg a kirándulók előtt.

A kisvonatot *dr. Kóródi Mária* környezetvédelmi miniszter avatta fel.

Battai Eszter